

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Lubora Veselého a soudců JUDr. Michala Prince a JUDr. Elišky Galiazzo ve věci

oprávněné: **Kverulant.org o.p.s.**, IČ 28925165
sídlem Pražská 1148, 102 00 Praha 10
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Hromkem, Ph.D.
sídlem Vinohradská 34/30, 120 00 Praha 2

proti
povinné: **Česká republika – Ministerstvo obrany**, IČO 60162694
sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6

pro vymožení nepeněžitého plnění,

o odvolání oprávněné proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 1. listopadu 2023, č. j. 34EXE 1509/2023-45,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Oprávněná je povinna zaplatit povinné na nákladech odvolacího řízení částku 900 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Výše uvedeným usnesením soud prvního stupně rozhodl, že exekuce vedená Obvodním soudem pro Prahu 6 pod sp. zn. 34EXE 1509/2023, u soudní exekutorky pod sp. zn. 091EX 04663/23, se zastavuje (výrok I.); dále rozhodl, že oprávněná je povinna zaplatit povinné na náhradu nákladů řízení částku 300 Kč (výrok II.) a že soudní exekutorce se právo na náhradu nákladů exekuce vůči oprávněné nepřiznává (výrok III.).
2. Soud prvního stupně (dále též „soud“) takto rozhodl o návrhu povinné na zastavení exekuce vedené podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2023, č. j. 14A 105/2023-43 (dále též „exekuční titul“), jejímž provedením byla pověřena soudní exekutorka JUDr. Ingrid Švecová (dále též „soudní exekutor“).
3. Soud vyšel z nesporné skutečnosti, že povinná přípisem ze dne 4. 9. 2023, č.j. MO 644436/2023-8694, sp. zn. SpMO 41773/2023-8694 (dále též „Sdělení ze dne 4. 9. 2023“ nebo „Sdělení“), který oprávněná obdržela ještě před zahájením exekučního řízení, doplnila (s odkazem na závěry uvedené v odůvodnění exekučního titulu) informace poskytnuté oprávněné podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. o údaje, že cena dodávky byla určena provedeným zadávacím řízením a je výsledkem soutěže a že ke dni 23. 8. 2023 bylo ministerstvu dodáno zboží

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Záhrubská

v hodnotě 621 872 830,61 Kč včetně DPH, a o tabulkový popis celkového množství dodaných kulometů dvou ráží a souvisejících komodit.

4. Soud, s odkazem na § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb. (dále též „ex. ř.“) a na § 268 odst. 1 písm. g) věta první zákona č. 99/1963 Sb. (dále jen o. s. ř.“), shledal návrh na zastavení exekuce důvodným. Ohledně exekučního titulu soud konstatoval, že znění výroku II. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2023, č. j. 14A 105/2023-43, samo o sobě (zcela určitě a bez pochybností) nestanoví, jaké informace má povinná poskytnout oprávněné, jestliže je nevymezuje (určitě a srozumitelně) přímo ve výroku rozsudku, ale pouze odkazem na otázku č. 3 žádosti o informace žalobce ze dne 20. 1. 2023; soud proto shledal nezbytným přihlídnout též k odůvodnění rozsudku. Ze znění otázky č. 3 (v žádosti o poskytnutí informací) dle soudu prvního stupně vyplývá, že obsahuje jednak dotaz („jak byla stanovena cena dodávky?“), jednak požadavek na předložení (resp. vydání) písemností („kopie příslušného rozhodnutí včetně všech podkladů, které tuto cenu určují“). K tomu soud uvedl, že ukládá-li se v exekučním titulu povinnost poskytnout oprávněné informace na otázku č. 3, směřuje (tato povinnost), podle svého smyslu a obsahu, k odpovědi na dotaz, „jak byla stanovena cena dodávky?“, a nikoliv také k předložení (resp. vydání) písemností (tj. „kopie příslušného rozhodnutí včetně všech podkladů, které tuto cenu určují“).
5. Dále soud konstatoval, že v odůvodnění exekučního titulu se uvádí, jakou informaci dosud povinný subjekt ohledně ceny dodávky poskytl, a že tato informace není dostatečná (neboť neobsahuje specifikaci minimálně o počtu dodaných zbraní), takže oprávněná nemohla posoudit, zda prostředky byly vynaloženy hospodárně, a dovozuje se, že v daném případě by byla dostatečnou alespoň rámcová informace o již dodaných zbraních. Soud proto shledal, že z uvedeného nevyplývá, že by exekučním titulem bylo sledováno uložení povinnosti předložit jakékoliv rozhodnutí týkající se stanovení ceny dodávky (kulometů); současně je dle soudu prvního stupně jednoznačně zřetelné, že (exekučním titulem) nebyly stanoveny žádné (alespoň minimální) náležitosti, které by mělo (muselo) obsahovat poskytnutí informací (odpověď) na otázku č. 3 žádosti o informace žalobce ze dne 20. 1. 2023.
6. Následně soud uzavřel, že informace poskytnutá sdělením povinné ze dne 4. 9. 2023 představuje splnění povinnosti poskytnout informace na otázku č. 3 žádosti o informace ze dne 20. 1. 2023, a to ještě v době před zahájením exekučního řízení, neboť oprávněné byla poskytnuta informace v intencích závěrů obsažených v exekučním titulu; předložení (vydání) „kopie příslušného rozhodnutí včetně všech podkladů, které tuto cenu určují“, nebylo součástí povinnosti, která byla povinné exekučním titulem uložena. K tomu soud dodal, že na tomto závěru nic nemění ani obsah rozhodnutí ministryně obrany ze dne 11. 10. 2023, č.j. MO 716785/2023-1321, SpMO 41773/2023-8694, neboť se netýká splnění povinnosti uložené v exekučním titulu, ale dalšího (navazujícího) posouzení, zda informace o rozsahu veřejných prostředků byly poskytnuty v dostatečném rozsahu a detailech. Nepriznání nákladů exekuce soudní exekutorce odůvodnil soud prvního stupně tím, že se soudní exekutorka tohoto práva vzdala.
7. Oprávněná ve včasném odvolání (když uvedla, že usnesení soudu prvního stupně napadá v celém rozsahu) namítala, že soud prvního stupně zcela ignoroval jednu ze zásadních částí její argumentace, která spočívala v prezentaci a interpretaci závěrů zrušujícího rozhodnutí ministryně obrany sp. zn. SpMO 41773/2023-8694, č. j. MO 716785/2023-1321, ze dne 11. 10. 2023 (dále též „zrušující rozhodnutí MO“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí povinné ze dne 4. 9. 2023 (č. j. MO 6444436/2023-8694); zrušené rozhodnutí bylo vydáno současně se sdělením povinné ze dne 4. 9. 2023, kterým měla povinná splnit povinnost uloženou exekučním titulem; to, že se soud prvního stupně nevypořádal s poukazy na části odůvodnění

zrušujícího rozhodnutí MO (které oprávněná v odvolání podrobně citovala), činí dle oprávněné rozhodnutí soudu prvního stupně nepřezkoumatelným. Dále oprávněná namítala, že soud prvního stupně nesprávně posoudil exekuční titul, když shledal, že z něho nevyplývá povinnost předložit jakékoliv rozhodnutí týkající se stanovení ceny dodávky; dle oprávněné je zřejmé, že pokud by správní soud chtěl prostřednictvím exekučního titulu, ať už v jeho výroku či odůvodnění, rozsah povinnosti poskytnout informace na otázku č. 3 jakkoliv modifikovat (zpřesnit či zúžit) zcela jistě by tak učinil výslovně. Dále oprávněná poukázala na to, že dle sdělení povinné byla cena dodávaných komodit posouzena prostřednictvím expertního posouzení; má-li být hospodárnost využití veřejných prostředků při nákupu veřejností zkontrolovatelná, potom musí povinná veřejnosti toto expertizní posouzení, alespoň v rámci rozsahu, předložit. Oprávněná proto navrhla, aby odvolací soud změnil usnesení prvního stupně tak, že se návrhu na zastavení exekuce nevyhovuje.

8. Povinná ve vyjádření k odvolání uvedla, že oprávněná podala návrh na exekuci především proto, že jí povinná nepředložila kopii příslušného rozhodnutí, včetně všech podkladů, které tuto cenu určují, taková povinnost však z exekučního titulu, ani za pomoci jeho odůvodnění, nevyplývá. Pokud oprávněná argumentuje obsahem rozhodnutí povinné v řízení vedeném správními orgány povinné po zrušení jejich předchozích rozhodnutí (výrokem I. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2023) potom povinná dodává, že se jedná o souběžnou linii řízení, přičemž hodnocení druhostupňového správního orgánu, tedy rozhodnutí ministryně obrany ze dne 11. 10. 2023, směřovalo toliko k precizaci odůvodnění zamítavého rozhodnutí prvostupňového správního orgánu povinné tak, aby vyhovovalo odůvodnění rozsudku nalézacího soudu, a netýkalo se samotného splnění povinnosti uložené ve výroku II. rozsudku Městského soudu ze dne 14. 8. 2023. Proto povinná navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil a uložil oprávněné, aby zaplatila povinné náklady odvolacího řízení.
9. V podání ze dne 31. 1. 2024 oprávněná uvedla, že napadené rozhodnutí je zatíženo procesní vadou, která spočívá v tom, že soud prvního stupně rozhodl bez nařízení jednání. Oprávněná též soudu prvního stupně vytkla, že postupoval formalisticky a našel zcela nový důvod, proč povinná nemusí exekuční titul respektovat a ani vykonat v jeho plném rozsahu a v souladu naprosto zjevným smyslem a účelem, který správní soud sledoval; dále oprávněná namítala, že exekuční soud není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost vykonávaného rozhodnutí. Zopakovala svou námitku, že se soud prvního stupně nevypořádal s tím, proč povinná sama interpretovala správním soudem uloženou povinnost tak, že je třeba na otázku č. 3 odpovědět v celém rozsahu, resp. že se vůbec nevypořádal s existencí zrušujícího rozhodnutí ministryně, ve kterém bylo nerespektování uložené povinnosti deklarováno.
10. Při jednání odvolacího soudu odkázali právní zástupce oprávněné a povinná na svá písemná podání. Právní zástupce oprávněné z části zopakoval odvolací argumentaci a dodal, že pokud soud prvního stupně založil své rozhodnutí na skutečnostech, které byly sporné, měl před tím, než rozhodl, nařídit jednání. K dokazování, které bylo provedeno Sdělením povinné ze dne 4. 9. 2023 (viz následující odstavec), zástupce oprávněné uvedl, že by měl být proveden též důkaz zrušujícím rozhodnutím MO, na které oprávněná v řízení před soudem prvního stupně i v odvolání poukazovala. K tomu povinná uvedla, že poukazované rozhodnutí bylo učiněno v souběžné linii správního řízení, v níž povinná částečně odmítla poskytnout informaci vydáním listin; rozhodnutí o nevydání listin bylo v rámci rozhodnutí o rozkladu potvrzeno. Pro případ, že by dokazování bylo doplněno dle návrhu právního zástupce oprávněné, navrhla povinná k důkazu rozkladové rozhodnutí.
11. Odvolací soud provedl dokazování (§ 213 odst. 4 o. s. ř.) v dále uvedeném rozsahu. Ze sdělení Kanceláře ministryně obrany ze dne 4. 9. 2023, č. j. MO 644436/2023-8694,

sp. zn. SpMO 41773/2023-8694 (dále též „Sdělení ze dne 4. 9. 2023“), se podává, že sdělení (označené jako „Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 61/2006 Sb.“) je adresováno oprávněné. Kancelář ministryně obrany (dále též „Ministerstvo“), s odkazem na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2023, č. j. 14A 105/2023-43, uvedla, že doplňuje informaci poskytnutou dne 16. 2. 2023 k otázce č. 3, která zní: „Jak byla stanovena cena dodávky? Předložte kopii příslušného rozhodnutí včetně všech podkladů, které tuto cenu určují“. K doplnění již poskytnuté informace Ministerstvo zejména uvedlo, že cena dodávky byla určena jednacím řízením s uveřejněním (§ 199 zákona č. 134/2016 Sb.), přičemž ceny dodávaných komodit lze dle expertního posouzení považovat za ceny zjištěné. Ke dni 23. 8. 2023 bylo Ministerstvu dodáno zboží v hodnotě 621 872 830,61 Kč; dodávky jednotlivých komodit probíhají průběžně a nejsou ukončeny. Dále sdělení obsahuje přehled (tabulku) dodaných položek dle stavu ke dni 23. 8. 2023; v tomto přehledu je uveden počet kusů dodaných kulometů, jakož i počet kusů dalších dodaných komodit, zejména sdružených optických zaměřovačů, laserových značkovačů, termovizních předsádek, souprav měrek, poměrových souprav, sad servisních klíčů, resp. školení instruktorů a dílenských specialistů.

12. Potřebu doplnění dokazování zrušujícím rozhodnutím MO (ani rozkladovým rozhodnutím, nabídnutým k důkazu povinnou) odvolací soud, z důvodů vyložených níže (v odstavci 25) neshledal.
13. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2023, č. j. 14A 105/2023-43 (dále též „exekuční titul“), se podává, že výrokem II. tohoto rozhodnutí bylo žalované (v nyní posuzovaném řízení povinné) nařízeno, aby žalobkyni (oprávněné) poskytla informace na otázku č. 3 žádosti o informace ze dne 20. 1. 2023, a to do patnácti dnů od doručení rozsudku. V odůvodnění rozsudku se v 3. odstavci (vedle jiného) uvádí znění otázky č. 3, a to: „Jak byla stanovena cena dodávky? Předložte kopii příslušného rozhodnutí, včetně všech podkladů, které tuto cenu určují.“ V 25. odstavci odůvodnění rozsudku se uvádí (zejména) následující - poskytnutí toliko obecné informace o dosud vynaložených prostředcích, bez upřesnění předmětu již uskutečněné dodávky, se soudu jeví jako nedostatečné; v tomto případě byla povinným subjektem poskytnuta toliko souhrnná informace o rozsahu a příjemci veřejných prostředků, avšak taková informace byla neúplná, neboť z ní nebylo možno zhodnotit, zda bylo s veřejnými prostředky naloženo hospodárně; jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 7A 118/2002, pokud samotná informace o ceně nevypovídá o způsobu hospodaření, je nutné společně s ní vždy poskytnout alespoň rámcovou informaci o předmětu plnění, za něž se cena poskytuje. V daném případě by takovouto informací byla alespoň rámcová informace o množství již dodaných zbraní.
14. Odvolací soud přezkoumal z podnětu odvolání oprávněné napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.); k projednání odvolání nařídil odvolací soud jednání na 31. 1. 2024 (§ 254 odst. 8 část věty za středníkem o. s. ř.), rozhodl však následně usnesením mimo jednání, neboť v exekučním řízení se rozhoduje usnesením, které (na rozdíl od rozsudku) není třeba vyhlášovat veřejně. Odvolání oprávněné odvolací soud, z důvodů dále vyložených, neshledal opodstatněným.
15. Soud prvního stupně se dostatečně vypořádal se všemi skutečnostmi, jichž bylo k posouzení návrhu povinné na zastavení exekuce třeba, a dospěl k závěru, s nímž se odvolací soud ztotožnil, totiž, že Sdělením ze dne 4. 9. 2023 splnila povinná povinnost, která jí byla uložena exekučním titulem; soud prvního stupně proto správně [dle § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 ex. ř.] exekuci zastavil. K odůvodnění napadeného usnesení považuje odvolací soud, s přihlédnutím k námitkám oprávněné, za potřebné dodat následující.

16. Námitce oprávněné, že soud prvního stupně pochybil, když o návrhu zastavení exekuce rozhodl, aniž by ve věci nařídil jednání, odvolací soud nepřisvědčil. Dle § 269 odst. 2 o. s. ř. se v případech uvedených v § 268 odst. 1) písm. g) a h) o. s. ř. rozhoduje zpravidla po předchozím jednání. Z dikce právě reprodukováného ustanovení je zřejmé, že předchozího jednání v těchto případech není vždy třeba (srov. slovo „zpravidla“). K jednání je na místě přikročit zejména tehdy, závisí-li rozhodnutí na skutkových okolnostech, které jsou mezi účastníky sporné – o takovou situaci se však v nyní posuzované věci nejednalo. O obsahu Sdělení ze dne 4. 9. 2023 sporu nebylo a vedení dokazování ohledně jiných skutkových okolností nebylo třeba – rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce záviselo toliko na posouzení, zda tímto Sdělením splnila povinná povinnost, která jí byla uložena exekučním titulem; soud prvního stupně tedy nepostupoval nesprávně, když rozhodl bez nařízení jednání. I kdyby však soud prvního stupně v tomto směru pochybil, byla náprava zjednána tím, že věc byla projednána před soudem odvolacím.
17. Případné nejsou ani další námitky oprávněné. Ze shora uvedeného je patrné, že před rozhodnutím o návrhu povinné na zastavení exekuce bylo třeba posoudit (1.) jaká povinnost byla povinné exekučním titulem uložena, (2.) jakého plnění (informace) se oprávněné dostalo Sdělením ze dne 4. 9. 2023 a (3.) zda povinná svou povinnost (uloženou exekučním titulem) splnila Sdělením ze dne 4. 9. 2023, či zda se tak nestalo.
18. Ve vztahu k otázce ad 1) postupoval soud prvního stupně správně, když se – s ohledem na neuvedení znění otázky č. 3 žádosti o informace ve výroku exekučního titulu – zabýval jak výrokem exekučního titulu, tak jeho odůvodněním. Za situace, kdy znění otázky č. 3 žádosti o informace sice není uvedeno ve výroku exekučního titulu, je však uvedeno v 3. odstavci jeho odůvodnění (v rámci reprodukce obsahu žádosti o informace), nemá odvolací soud pochyb o tom, že správní soud uložil žalované (v nyní posuzované věci povinné) poskytnout informace na otázku č. 3 ve znění, které bylo uvedeno v žádosti o informace ze dne 20. 1. 2023. Tímto závěrem se však odpověď na otázku ad 1) nevyčerpává.
19. Soud prvního stupně správně zdůraznil, že (v 25. odstavci odůvodnění exekučního titulu) správní soud uvedl, že „v daném případě by dostatečnou informací byla alespoň rámcová informace o množství již dodaných zbraní“. Žádoucí je dodat, že tento závěr učinil správní soud v návaznosti na odkaz na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7A 118/2002, v němž se uvádí, že nevypovídá-li samotná informace o způsobu hospodaření, je nutné společně s ní poskytnout alespoň rámcovou informaci o předmětu plnění, za něž se cena poskytuje. Ze struktury odůvodnění exekučního titulu je zřejmé, že soudem prvního stupně zcela správně akcentovaná část odůvodnění představuje završení úvah správního soudu, ke kterým dospěl ve vztahu k obsahu informace, jejímž sdělením by byla splněna povinnost žalované (povinné) poskytnout informaci na otázku č. 3 žádosti o informace. Odvolací soud proto uzavřel, že právě uvedeným způsobem správní soud sám vyložil obsah povinnosti, jejíž splnění žalované (povinné) uložil; jinak řečeno, tímto způsobem poskytl správní soud jednoznačné vodítko k výkladu výroku II. svého rozhodnutí, když jasně uvedl, co v poměrech této věci představuje splnění povinnosti poskytnout informaci, které se žalobkyně (oprávněná) domáhala.
20. Ve vztahu k otázce ad 2) je na místě poznamenat, že byť o obsahu Sdělení ze dne 4. 9. 2023 nebylo sporu, s ohledem na skutečnost, že soud prvního stupně obsah toho Sdělení reprodukoval jen stručně, považoval odvolací soud za žádoucí postavit najisto, jaké informace se oprávněné Sdělením ze dne 4. 9. 2023 dostalo; proto touto listinou provedl důkaz (viz odstavec 11),

a shledal, že závěry, které soud prvního stupně ohledně významu Sdělení ze dne 4. 9. 2023 v poměrech této věci učinil, jsou správné.

21. Odvolací soud se tudíž, ohledně otázky ad 3), ztotožnil se soudem prvního stupně v závěru, že Sdělením ze dne 4. 9. 2023 splnila povinná povinnost, která jí byla exekučním titulem uložena. K odůvodnění napadeného rozhodnutí je na místě dodat, že povinná splnila uloženou povinnost dokonce v rozsahu širším, než jí bylo uloženo, neboť již dříve poskytnutou informaci, v níž uvedla (vedle jiného) cenu dodaných komodit, doplnila (Sdělením ze dne 4. 9. 2023) nejen o informaci o množství (počtu kusů) již dodaných zbraní (což byla informace ve smyslu odůvodnění exekučního titulu dostačující – viz odstavec 19) , ale poskytla též informaci o množství dalších komodit, zejm. o počtu dodaných sdružených optických zaměřovačů, laserových značkovačů, termovizních předsádek, souprav měrek, počtu školení instruktorů a dílenských specialistů, aj. (podrobněji viz odstavec 11).
22. Lze tedy shrnout, že soud prvního stupně nepochybil, když shledal, že povinnost, která byla povinné uložena exekučním titulem, zanikla splněním před nařízením exekuce, a z tohoto zjištění vyvodil též správný právní závěr, totiž, že je třeba exekuci (k návrhu povinné) zastavit [§ 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 ex. ř.].
23. K námitce oprávněné, že pokud by správní soud chtěl prostřednictvím exekučního titulu, ať už v jeho výroku či odůvodnění, rozsah povinnosti poskytnout informace na otázku č. 3 jakkoliv modifikovat (zpřesnit či zúžit) zcela jistě by tak učinil výslovně, nelze než poznamenat, že spekulativní úvaha oprávněné, jak správní soud chtěl postupovat, nemůže nic změnit na tom, co se z exekučního titulu podává bez jakýchkoliv pochybností (srov. odstavec 19). Domáhá-li se oprávněná předložení expertního posouzení ceny s tím, že má-li být hospodárnost využití veřejných prostředků při nákupu předmětných úkolů veřejností zkontrolovatelná, musí povinná veřejnosti toto expertizní posouzení, alespoň v rámcovém rozsahu, není tento požadavek na místě z důvodů již uvedených (zejména v odstavci 19); lze jen dodat, že v exekučním titulu se v tomto směru (tj. ohledně nezbytnosti předložit expertní posouzení) nic neuvádí.
24. Vytýká-li oprávněná soudu prvního stupně, že postupoval formalisticky a „nalezl zcela nový důvod, proč povinná nemusí exekuční titul respektovat a ani vykonat v jeho plném rozsahu a v souladu naprosto zjevným smyslem a účelem, který správní soud sledoval“, a namítá-li, že exekuční soud není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost vykonávaného rozhodnutí, jde rovněž o námitky nepřipadné. Oprávněné lze přisvědčit jen potud, že soudu v exekučním řízení nenáleží přezkum věcné správnosti exekučního titulu – soud prvního stupně (ani soud odvolací) však věcnou správnost exekučního titulu nepřezkoumával. Zabýval-li se soud prvního stupně, z důvodů shora (zejména v odstavcích 18 a 19) vyložených, jak zněním výroku exekučního titulu, tak jeho odůvodněním, nelze v takovém postupu spatřovat formalismus, nýbrž, v poměrech této věci nezbytný, projev úsilí o zodpovězení otázky, jakou povinnost správní soud povinné uložil. Formalisticky by (naopak) soud postupoval, pokud by odůvodnění exekučního titulu, v němž správní soud poskytl jednoznačné vodítko k interpretaci uložené povinnosti, pominul, a spokojil by se toliko s výkladem předestřeným oprávněnou, která od zásadní části odůvodnění exekučního titulu zcela odhlíží.
25. Na místě není ani výtky, že se soud prvního stupně nevypořádal s tím, proč povinná sama interpretovala správním soudem uloženou povinnost tak, že je třeba na otázku č. 3 odpovědět v celém rozsahu, resp. že se vůbec nevypořádal s existencí zrušujícího rozhodnutí ministryně, ve kterém bylo nerespektování uložené povinnosti deklarováno. Předně je třeba podotknout, že soud prvního stupně tuto argumentaci oprávněné nepominul; stručně,

ale v zásadě přiléhavě, se jí zabýval. K příslušné části odůvodnění napadeného usnesení (odvolacím soudem reprodukované v odstavci 6) proto postačí dodat, že v poměrech nyní posuzované věci je skutečnost, jaké závěry učinila povinná, resp. správní orgán v (jiném) řízení, na které oprávněná poukazovala, bez významu; v tomto (exekučním) řízení, v rámci rozhodování o návrhu povinné na zastavení exekuce, bylo jen na soudu, aby posoudil, jaká povinnost byla exekučním titulem povinné uložena, a zda tuto povinnost (informací, kterou oprávněné poskytla Sdělením ze dne 4. 9. 2023) povinná splnila. Dospěl-li soud prvního stupně v tomto směru ke správnému závěru, nebylo třeba, aby se shora předestřenou argumentací oprávněné zabýval podrobněji.

26. Neobstojí ani námitka, že rozhodnutí soudu prvního stupně není přezkoumatelné. Soud prvního stupně uvedl, jaké skutečnosti byly pro rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce podstatné, řádně (srozumitelně a podrobně) vyložil, jaké závěry ohledně těchto skutečností učinil a jak je právně kvalifikoval, a dostačujícím způsobem se vypořádal i s argumentací oprávněné, která byla reprodukována v odstavci 25; nezabýval-li se soud prvního stupně touto argumentací důkladněji, nečiní to jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným, a to tím spíše, že se jednalo o argumentaci pro rozhodnutí ve věci irelevantní (viz předchozí odstavec).
27. Ze shora uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení jako věcně správné potvrdil (§ 219 o. s. ř.) včetně správných výroků o nákladech řízení a o nákladech exekuce.
28. Povinné náleží na nákladech odvolacího řízení dle § 89 ex. ř. ve spojení s § 271 o. s. ř., § 224 odst. 1 o. s. ř., § 151 odst. 3 o. s. ř. a § 1 odst. 3, § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. částka 900 Kč (3x 300 Kč) za vyjádření k odvolání, za přípravu na jednání a za účast u jednání odvolacího soudu dne 31. 1. 2024.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud vyřešena nebyla nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak, přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 12. února 2024

Mgr. Lubor Veselý v. r.
předseda senátu